

รายการอ้างอิง

เอกสารชั้นปฐมภูมิ

พระไตรปิฎกภาษาบาลี

พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับหลวง. เล่ม ๔, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๔, ๒๕, ๓๗. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๒๒.

The Pali Tipitaka and Commentary of Pali Text Society. London: Pali Text Society, 1975-1991.

Anguttara Nikaya i-vi (1975, 1976, 1977, 1979, 1981)

Digha Nikaya i-iii (1975, 1982, 1992)

Kathavatthu i-ii (1979)

Majjhima Nikaya i-iv (1979, 1977, 1977, 1991)

Savutta Nikaya i-vi (1991, 1991, 1989, 1980, 1976, 1990)

Sutta Nipata (1990)

Vinaya Pitaka ii (1984)

พระไตรปิฎกภาษาไทย

พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับหลวง. เล่ม ๔, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๔, ๒๕, ๓๗. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๑๔.

พระไตรปิฎกและอรรถกถา ฉบับภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๒๖.

พระไตรปิฎกภาษาอังกฤษ

English Tipitaka and Commentary of Pali Text Society. London: Pali Text Society.

1988-1995.

Book of Discipline v (1993)

Book of Kinderd Sayings i-v (1993, 1994, 1992, 1993, 1994)

Book of Gradual Sayings i-v (1989, 1992, 1988, 1989, 1994)

Dialogues of The Buddha i-iii (1992, 1989, 1995)

Middle Lenght Sayings i-iii (1995, 1994, 1993)

Points of Controversy (1993)

The Group of Discourses ii (1995)

The Debate Commentary (1989)

เอกสารชั้นทุติยภูมิ

ภาษาไทย

เทพเวที (ประยูรค์ ปยุตโต), พระ. สังฆธรรมกัปปจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, ๒๕๒๓.

ธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), พระ. พุทธธรรม. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

ธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), พระ. การสื่อสารเพื่อเข้าถึงสังฆธรรม. กรุงเทพมหานคร: ธรรมสภา, ๒๕๓๕.

ประทุม อังกูร โรหิต. ปรัชญาปฏิบัตินิยม รากฐานปรัชญาการศึกษาของจอห์น ดิวอี้. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๗.

ประยูร ชุมมจิตโต, พระมหา. “พุทธปรัชญาเถรวาท” ใน ทรงวิทย์ แก้วศรี, บรรณาธิการ. มหาจุฬาฯ วิชาการ ปรัชญาบูรพทิศ. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๒. หน้า ๑-๒๕.

แปลก สนธิรักษ์. พจนานุกรมบาลี-ไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๐๖.

ไพรัชน์ เจียนวงศ์, พระมหา. พุทธจริยศาสตร์เป็นอัตนียมหรือไม่. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

ระวี ภาวิไล. อภิธรรมสำหรับคนรุ่นใหม่. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า, ๒๕๓๖.

ลักษณะวัด ป่าละร้อน. ญาณวิทยาในพุทธปรัชญาเถรวาทเป็นประสบการณ์นิยมหรือไม่?

วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณยบัณฑิต สาขาปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

วิทย์ วิศทเวทย์. “ความรู้ในทัศนะพุทธศาสนา.” วารสารพุทธศาสนศึกษา ๒ (กันยายน-ธันวาคม

๒๕๓๘): ๔๒-๕๒.

วิสุทธิมรรค แปล ภาค ๓ ตอน ๑. (วัดสัมพันธวงศัจัดพิมพ์เป็นธรรมานุสรณ์ในงาน

พระราชทานเพลิงศพพระเทพปัญญามุนี ยสเถร (เฉย ธรรมจันทร์) วันที่ ๒๘

พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔). กรุงเทพมหานคร, ๒๕๑๔.

สมพิศ ศรีประไพ. วิเคราะห์ปรัชญา “ประจักษ์นิยมแบบจัด” ของวิลเลียม เจมส์. วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๑.

สมภาร พรมทา. กาลและอวกาศในพุทธปรัชญาเถรวาท. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต

สาขาปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๑.

สมภาร พรมทา. พุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,

๒๕๓๔.

สมภาร พรมทา. อรรถกถากับนัตถิตาในพุทธปรัชญาเถรวาท. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณยบัณฑิต

สาขาปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๔.

สมภาร พรมทา. “มนุษย์กับการแสวงหาความรู้: ข้อเสนอจากพุทธปรัชญาว่าด้วยธรรมชาติและ

บทบาทของความรู้.” วารสารพุทธศาสนศึกษา ๓ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๓๕)

: ๕-๒๘.

สิริเพ็ญ พิริยจิตรกรกิจ. ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ้างเหตุผลสนับสนุนความเชื่อ: มूलฐานนิยมหรือ

อมูลฐานนิยม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๗.

สุชีพ ปุญญานุภาพ. พระไตรปิฎก ฉบับสำหรับประชาชน. กรุงเทพมหานคร:

มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๒๒.

สุนัย เศรษฐบุญสร้าง. “เกมภาษา กับการใช้ภาษาศาสนาของชาวอโศก.” วารสารพุทธศาสน

ศึกษา ๑ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๓๗): ๕๓-๘๑.

สุวรรณา สถาอนันท์. ภูมิปัญญาวิชาเซ็น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยาม, ๒๕๓๔.

สุนทร ณ รั้งยี. ปรัชญาอินเดีย: ประวัติและลัทธิ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

๒๕๓๗.

โสรัจจ์ หงศ์ลดารมภ์. “ภาษา ความหมาย และความจริง,” วารสารภาษาและวรรณคดีไทย. ๘, ๑ (๒๕๓๕): ๑-๒๑.

อภิธรรมมุตตสงคโห ตถา ตทตถสั่วนณนาภูตา อภิธรรมมุตตวิภาวินีฎีกา. ชำระโดย พระมหาพิณ กิตติปาโล. กรุงเทพมหานคร: จรูญการพิมพ์, ๒๕๒๘.

อภิธรรมมุตตสังคหบาลี และอภิธรรมมุตตวิภาวินีฎีกา ฉบับแปลเป็นไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

๒.๒ ภาษาอังกฤษ

Alston, William. “Yes, Virginia, There is a Real World.” In Paul K. Moser, ed. Reality in Focus. pp. 18-33. New Jersey: Prentice Hall, 1990.

Audi, Robert, ed. The Cambridge Dictionary of Philosophy. New York: Cambridge UP., 1995.

Austin, J. L. “Truth,” Horwich, Pual, ed. Theories of Truth. pp. 111-184. Aldershot: Darmouth, 1994.

Ayer, A. J. The Origins of Pragmatism. London: Macmillan, 1968.

Blanshard, Brand, “Coherence as the Test and Nature of Truth” in Ernest Nagel, and Richard B. Brandt, eds. Meaning and Knowledge: Systematic Readings in Epistemology. pp.139-152. New York: Harcourt. Brace & World, 1965.

Bonjour, Laurence. The Structuer of Empirical Knowledge. Massachusetts: Harvard University Press, 1985.

Christenzen, C.B. “Peirce’s Transformation of Kant,” Review of Metaphysic 48 (September 1994): 91-120.

Christensen, David. “Conservativism in Epistemology,” Nous 28 (March 1994): 69-89.

Davids, Rhys and Stede, William, (ed). The Pali Text Sositety’s Pali - English Dictionary. London: Pali Text Society, 1972.

Davidson, Donald. “The Structure and Content of Truth,” The Journal of Philosophy 87 (June 1990): 279-328.

- Dewey, John. "Proposition, Warranted Assertibility and Truth," in Ernest Nagel, and Richard B. Brandt, eds. Meaning and Knowledge: Systematic Readings in Epistemology. pp. 152-160. New York: Harcourt, Brace & World, 1965.
- Dewey, John. Reconstruction in Philosophy. New York: A Mentor Book, 1953.
- Ewing, A.C. "Truth," in Ernest Nagel, and Richard B. Brandt, eds. Meaning and Knowledge: Systematic Readings in Epistemology. pp. 124-133. New York: Harcourt, Brace & World, 1965.
- Grimm, George. The Doctrin of The Buddha. Delhi: Motilal Banarsidass, 1994.
- Haack, Susan. Philosophy of Logic. London: Cambridge University Press, 1979.
- Hick, John. "Religion as 'Skilful means': A hint from Buddhism," Philosophy of Religion 30 (1991): 141-158.
- Hoffman, Frank J. Rationality and Mind in Early Buddhism. New Delhi: Motilal Banarsidass, 1978.
- Holder, John J. "The Early Buddhist Theory of Truth: A Contextualist Pragmatic Interpretation." in International Philosophical Quarterly. 36 (December 1996) : 443-459.
- Horwich, Pual, ed. Theories of Truth. Aldershot: Darmouth, 1994.
- James, William. Pragmatism. London: Harvard University Press, 1975.
- James, William. The Meaning of Truth. London: Harvard University Press, 1975.
- James, William. The Varieties of Religious Experience: A Study in Human Nature. Auckland : Penguin Books, 1982.
- James, William. Some Problems of Philosophy. New York: Greenwood Press, 1968.
- James, William. The Will to believe. New York: Dover Publications, 1956.
- Jayatilleke, K.N. Early Buddhist Theory of Knowledge. London: George Allen and Unwin, 1963.
- Jordan, Jeff. "Pragmatic arguments and Belief," American Philosophical Quarterly 33 (1996) : 409-420.
- Kalupahana, David J. Causality: The Central Philosophy of Buddhism. Hawaii: The University Press of Hawaii, 1975.

- Kalupahana, David J. A History of Buddhist Philosophy: Continuities and Discontinuities. Honolulu: University of Hawaii Press, 1992.
- Katz, Nathan. 'Nagarjuna and Wittgenstein on Error,' in Nathan Katz, ed. Buddhist and Western Philosophy. pp. 306-327. New Delhi: Sterling, 1981.
- Kirkham, Richard L. Theories of Truth: A Critical Introduction. London: A Bradford Book, 1992.
- Misak, C.J. Truth and The End of Inquiry: A Peircean Account of Truth. Oxford: Clarendon Press, 1991.
- Murphy, John P. Pragmatism: From Peirce to Davidson. Oxford: Westview Press, 1990.
- Nagel, Ernest and Brandt, Richard B. eds. Meaning and Knowledge: Systematic Readings in Epistemology. New York: Harcourt, Brace & World, 1965.
- O'Leary-Hawthorne, John and Oppy, Graham. "Minimalism and Truth," Nous 31 (Jan.1997): 170 -196.
- Pollock, John L. Contemporary Theories of Knowledge. New Jersey: Rowman and Little Field, 1986.
- Putnam, Hilary. "Why there isn't a Ready-Made World," in Pual K. Moser, ed. Reality in Focus. pp 34-49. New jersey: Prentice Hall, 1990.
- Putnam, Hilary. Reason, Truth, and History. New York: Cambridge University Press, 1989.
- Putnam, Hilary. Pragmatism : An open question. Massachusetts: Blackwell, 1995.
- Putnam, Hilary. "Realism and Reason," in Pual Horwich, ed. Theories of Truth. pp.389-404. Aldershot: Darmouth, 1994.
- Rescher, Nicholas, "Truth as Ideal Coherence," Review of Metaphysics 38 (June 1985): 795-806.
- Rorty, Amelie, ed. Pragmatic Philosohty : An Anthology. New York: Anchor Book, 1966.
- Rorty, Richard. Philosophy and the Mirror of Nature. Oxford: Basil Blackwell, 1980.
- Rorty, Richard. "Pragmatism, Davidson and Truth." in Pual Horwich, ed. Theories of Truth. pp.420-425. Aldershot: Darmouth, 1994.

- Russell, Bertrand. "On the Nature of Truth and Falsehood," In Pual Horwich, ed.
Theories of Truth. pp. 170-185. Aldershot: Dartmouth, 1994.
- Russell, Bertrand. "Truth and Falsehood," in Ernest Nagel, and Richard B. Brandt, eds.
Meaning and Knowledge: Systematic Readings in Epistemology. pp.134-139.
 New York: Harcourt, Brace & World, 1965.
- Scott, David. "Buddhist Functionalism - Instrumentality Reaffirmed," Asian Philosophy 5
 (1995): 133-134.
- Sosa, Ernest. "Putnam's Pragmatic Realism," The Journal of Philosophy, 90
 (December 1993): 605-626.
- Turk, Andrew P. Comparative Philosophy and the Philosophy of Scholarship. New York :
 Oxford UP: 1990.
- Walker, Ralph C.S. "Spinoza and the Coherence Theory of Truth," Mind 373
 (January 1985): 1-18.
- Wolterstorff, Nicholas, "Realism VS. Anti-Realism," in Pual K. Moser, ed. Reality in
 Focus. pp.50-64. New Jersey: Prentice Hall, 1990.

ประวัติผู้วิจัย

นายชาญณรงค์ บุญหนุน (๒๕๐๕ -) เกิดในครอบครัวชาวนา ณ บ้านขนวน ต. แก้ง (ปัจจุบันเปลี่ยนมาอยู่ในเขต ต. โนนสมบูรณ์) อ. เดชอุดม จ. อุบลราชธานี

ปี ๒๕๒๐ สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จากโรงเรียนบ้านนาแก ตำบลแก้ง อำเภอเดชอุดม บวชเป็นสามเณร ณ วัดบ้านขนวน ปี ๒๕๒๒ สำเร็จการศึกษานักธรรมชั้นตรี จากสำนักเรียนวัดบ้านม่วง ตำบลสมสะอาด ปี ๒๕๒๔ สำเร็จเปรียญธรรม ๓ ประโยค จากสำนักเรียนวัดแสงเกษม อำเภอเดชอุดม

ปี ๒๕๒๕ จบการศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๔ (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น) จาก ร.ร. การศึกษาผู้ใหญ่วัดพระเชตุพนฯ (วัดโพธิ์ ท่าเตียน) ปี ๒๕๓๑ สำเร็จการศึกษาเปรียญธรรม ๖ ประโยค จากสำนักเรียนวัดมหาธาตุฯ

ปี ๒๕๓๔ สำเร็จการศึกษาพุทธศาสตรบัณฑิต เอกปรัชญา (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) จากมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (รุ่น ๓๖) สอบเข้าศึกษาระดับมหาบัณฑิตในภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปี ๒๕๓๗ สอบวัดคุณสมบัติเลื่อนชั้นเป็นนิสิตระดับปริญญาเอก